Secondary School

कविता रचना - संस्कृतम्   सायंसन्ध्या

विषादशमनी सन्ध्या ...

885

धावति दिनकर पूर्वात् पश्चिमे,
पतति च सः शिखरस्य उदरे।
मम मनः सन्ध्यावंदनं करोति
अह्लादं मारुतं सा सन्ध्या ददाति।

दुःखं दूरीकरोति रक्तवर्णातीत गगनम्
सायं सौन्दर्यं दृष्ट्वा हृष्यन्ति वः कायम्।
नित्य कर्मेण व्यसिता: प्रिय मित्रा:
पश्यन्तु सुन्दरं सन्ध्याम् सर्वे बान्धवाः

सन्ध्यासमये सर्व बालगोपाला:,
आगच्छन्ति युवयोः धेनुनां सहितं।
नवनीतं करोति चौरीं कृष्ण मित्रा:
यशोदा च धावति नः दण्डितुं।

इयं सुन्दरं समयं प्रणयकथायाः आरम्भं
श्रीविष्णु: अदात् लक्ष्मै प्रेमपत्रम्।
दुष्यन्तः अपश्यत् शकुन्तलायै भ्रमरात्,
आरंभं अभवत् कथा, गन्धर्वविवाहात्।

खग - मृगा: कथ्यन्ते सूर्ये,
न गमिष्यतु, न गमिष्यतु।
सूर्यकान्तीरपि रोदनं आरभति
'त्वं विना अहं कथं जीवामि ?'।

मंदं मंदं प्रभाकरः गच्छति,
तोषेन अस्मद् विदायं करोति।
अम्बरे मेघा: विषादं प्रदर्शन्ति,
सर्वे जना: दिवाकरं स्मरन्ति

चैतन्यदाता सूर्यः गच्छति स्म,
सर्वं तम् विदायं करोति स्म ।
श्वः सः (~~[illegible]~~) पुनरपि आगच्छति,
पुनरपि सः चैतन्यं ददाति ।

शशाङ्कः आगमनं तारेभ्यः ऋतुगानं,
दृतं ददाति (~~[illegible]~~) युष्मभ्यम् मिलनं ।
बालायाः अन्नं ददातु शशिः सहकरति
तुष्टः शिशुः सुखेन शयनं करोति ।

विषादशमनी भवति इयं सन्ध्या
आस्वादनं क्रियताम् सर्वैः भवत्या ।
दुःखं दुश्चिन्तं च त्यजतु मम मित्राः,
दैवेन दत्तं जीवनं बहु सुंदरं खलु ? ।